SPRAWOZDANIE
WYDZIAŁU
POLSKIEGO TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO
„SOKÓŁ“
W WADOWICACH

za rok 1903.

W WADOWICACH,

NAKŁADEM POLSKIEGO TOWARZYSTWA GIMNASTYCZNEGO „SOKÓŁ.“

W DRUKARNI FRANCISZKA FOLTINA.

1904.

Rok 1903. jest znamiennym w rozwoju Towarzystwa, gdyż w roku tym wykończono roboty około budynku przez danie sufitu i wymalowanie sali.

W roku tym odbyło się jedno zwyczajne, dwa nadzwyczajne Walne Zgromadzenia.

Pierwsze dnia 31. marca 1903. w obec 61 członków zagaił prezes d. Stanisław Krywult, wyrażając podziękowanie tak instytucyom, jak i pojedynczym druhom za moralne i materyalne poparcie Towarzystwa, a następnie poświęcił słowa wspomnienia zmarłym druhom: Józefowi Gałuszce, Józefowi Schürerowi i Apolinaremu Tylcowi, których pamięć uczcili zgromadzeni przez powstanie.

Protokół zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z 14. marca 1902. jakoteż drukowane i członkom rozesłane sprawozdanie przyjęto do wiadomości, a na wniosek komisyi rewizyjnej udzielono Wydziałowi absolutoryum z przedłożonych rachunków.

Ustępujący z Wydziału dd.: Michał Gołąmb, Józef Pawłowski i Antoni Trojan zostali ponownie wybrani.

Członkami Komisyi rewizyjnej wybrano dotychczasowych członków, a to dd.: Michała Malinę, Karola Sołtysa i Romana Sowińskiego.

Członkami Sądu honorowego wybrani zostali dd.: Dr. August Bukowski, Wojciech Cachel, Władysław Chodorowski, Józef Hański, Dr. Jan Iwański, Rudolf Pelz, a ich zastępcami: dd.: Kazimierz Kłębkowski, Władysław Laskowski i Michał Magiera, tj. dotychczasowi członkowie.

Wybór delegatów do Związku i Okręgu, tudzież ich zastępców, przekazano Wydziałowi, a ten na posiedzeniu dnia 18. września 1903. wybrał delegatami do Związku dd.: Michała Gołąmba i Teofila Nartowskiego, a ich zastępcami dd.: Tadeusza Kołomłockiego i Teofila Solskiego.

Wobec dokonanych wyborów do okręgu w dniu 17. grudnia 1902. i niezwołania zjazdu delegatów do okręgu w roku 1903. nie zaszła potrzeba ponownego wyboru.

Nadzwyczajne dwa Walne Zgromadzenia zwołane były dla załatwienia sprawy ubezpieczenia d. naczelnika Kazimierza Usiekniewicza wskutek jego podania wniesionego w tej sprawie do Wydziału.

Wniosek Wydziału w tej sprawie opiewa:

„Walne Zgromadzenie poleca Wydziałowi, aby corocznie, począwszy od bieżącego roku, dopóki druh Kazimierz Usiekniewicz pełnić będzie obowiązki naczelnika naszego Towarzystwa, przeznaczał kwotę 100 K. na fundusz zaopatrzenia d. Kazimierza Usiekniewicza.

W razie, gdyby zamknięcie rachunków z dochodów i rozchodów Towarzystwa wykazywało pozostałość kasową, winien Wydział Towarzystwa po zamknięciu rachunków z dochodów i rozchodów Towarzystwa corocznie, począwszy od bieżącego roku, dopóki d. Kazimierz Usiekniewicz pełnić będzie obowiązki naczelnika naszego Towarzystwa, wyznaczać z pozostałości kasowej oprócz powyższej kwoty 100 K. na fundusz zaopatrzenia d. Kazimierza Usiekniewicza kwotę odpowiednią przy uwzględnieniu każdoczesnego położenia finansowego Towarzystwa.

W razie, gdyby weszła w życie ustawa o przymusowem zabezpieczeniu urzędników prywatnych, tudzież w razie, gdyby przy Związku pol. gimnastycznych Towarzystw sokolich w Austryi utworzony został stały fundusz emerytalny dla nauczycieli gimnastyki w Towarzystwach sokolich i z tego powodu Towarzystwo nasze pociągnięte zostało do opłat celem zabezpieczenia d. Kazimierza Usiekniewicza, natenczas odpadnie obowiązek Wydziału bezwarunkowego przeznaczania kwoty 100 K. na fundusz zaopatrzenia d. Kazimierza Usiekniewicza i Wydział Towarzystwa obowiązany będzie przy oznaczeniu wysokości,

W roku 1903. odbył Wydział 17 posiedzeń, na których załatwiał gremialnie sprawy Towarzystwa.

Z tych spraw wyróżnia się przedewszystkiem ostateczne wykończenie Sokolni t. j. danie sufitu i wymalowanie sali gimnastycznej.

Budowa sufitu w sali dolnej okazała się konieczną, raz ze względu na ciepło w sali, a powtóre dla zaprowadzenia odpowiedniej wentylacyi, której brak niejednokrotnie dotkliwie odczuwano.

Ponadto rekonstrukcya powały była rzeczą konieczną, ponieważ belki poprzeczne w sali gimnastycznej, na których umocowane są krążnik i kółka, związane były prętem żelaznym z powałą, skutkiem czego niewłaściwie obciążały sufit, a podczas ćwiczeń na krążniku lub na kółkach cały sufit drżał i powodował balansowanie lamp.

Artystyczną stronę wymalowania sali przygotowywał d. Kołomłocki od kilku miesięcy.

Wydział Towarzystwa na posiedzeniu dnia 18. kwietnia 1903. polecił d. Kołomłockiemu postaranie się o potrzebne plany.

Z przedłożonych dwóch planów Wydział na posiedzeniu 2. czerwca 1903. zatwierdził plan p. Józefa Mikulskiego, postanowił bezzwłocznie przystąpić do wykończenia sali na podstawie tego planu i wybrał komitet budowy złożony z d. d. Krywulta Stanisława, Maternowskiego Marcelego, Gołąmba Michała, jako członków prezydyum, Kołomłockiego Tadeusza, Nartowskiego Teofila i Pawłowskiego Józefa. D. Kołomłockiego uproszono, aby objął kierownictwo nad wykończeniem malowideł; a nadto upoważniono komitet do zawarcia umowy z p. Józefem Mikulskim, profesorem c. k. wyż. szkoły przemysłowej w Krakowie, o pomalowanie sali, a z budowniczymi o roboty techniczne.

Rozpisana licytacya ofertowa co do budowy sufitu nie przyniosła korzystnego wyniku, bo żadna oferta nie wpłynęła do Wydziału.

W braku oferty postanowił Komitet uprosić d. Anast. Reayka o objęcie kierownictwa technicznego, a wszystkie roboty wykonać we własnym zakresie. Chętny zawsze do pracy

dla Sokoła d. Anast. Redyk przyjął to kierownictwo i w dniu 15. czerwca 1903. rozpoczęto roboty.

Niestety okazało się, że powała jest za ciężką na żelazne trawersy; te bowiem, na które oddziaływały ćwiczenia na kółkach i krążniku, ugięły się, a skutkiem tego trzeba było koniecznie przenieść ciężar umocowanych belek w sali gimnastycznej na wiązanie dachowe.

Roboty ciesielskie i murarskie około sali ukończono 3. sierpnia 1903., poczem przystąpiono do robót malarskich.

W myśl umowy, zawartej z profesorem p. Józefem Mikulskim, koszta malowania sali, a zatem tak ścian, jak galeryi, okien i drzwi wynosić mają 3000 koron płatnych w trzech równych ratach; pierwszą ratę należy zapłacić przy rozpoczęciu robót, drugą po ukończeniu robót, a trzecią w rok po rozpoczęciu robót.

Siedm obrazów z życia sokolego, oraz „Sokoła“ na środku sufitu pozostawiono do wymalowania d. Tad. Kołomłockiemu, który dobrowolnie oświadczył, że za zwrotem wyłożonych kosztów wykończy te obrazy na podstawie swoich szkiców, zatwierdzonych przez Wydział.

Roboty około wymalowania sali ukończono dnia 12. października 1903.

Zadanie przy malowaniu sali polegało na tem, by ją nie tylko ozdobić, jako miejsce większych zebrań i balów, ale również scharakteryzować jako salę gimnastyczną polskiego Sokoła. Techniczna strona zadania wymagała z powodu ocienionego sufitu (5 *m* nad oknami) i znacznej wysokości sali (11 *m*), malowidła jasnego i w wielkich zarysach na przestrzeni 244 *m*. □ Połączenie sufitu ze ścianami, pokrycie niesymetrycznie oknami i drzwiami przerywanych ścian, ukrycie malowidłem dwóch dużych wentylatorów i mnóstwa drutów lampowych, zwieszających się ze sufitu, należało także do trudności, które malarz miał do zwalczania. Projekt prof. Mikulskiego z Krakowa, uwzględniający wszystkie dane, oparty na motywach swojskich, zyskał bez zastrzeżeń przychylność Wydziału, a wystawiony publicznie także uznanie szerszego ogółu.

Używano ze względu na opary w czasie większych zebrań tylko farb kaseinowych. Wszystkie szczegóły rysowane na miejscu były odbijane za pomocą przepruchów. Po wykończeniu

malowidła pokazały się zalety projektu i znakomite wyzyskanie efektów dekoracyjnych. Malowidło przedstawia się następująco. Środek sufitu i całej sali zajmuje krąg jasnego nieba, otoczony wieńcem z żywych kwiatów, wśród którego unosi się wzlatujący olbrzymi sokół z ciężarkami w szponach. Na głównej osi i z obu stron wieńca umieszczone są herby: Polski i trójdzielny Polski, Litwy i Rusi ubrane wieńcem laurowym (motyw wadowicki). Kąty sufitu wypełnione są herbami Galicyi, Krakowa, Zatorskiego Księstwa i Wadowic. Przestrzeń próżną między herbami pokrywa bardzo zręcznie zwisły wzór koronkowy, przerywany na osiach prostokąta bukietami kwiatów stylizowanych. Całość otoczona szlakiem barwnym łączy się głębokim wnękiem i silnymi gzemsami ze ścianą. Ściany same przedstawiały pole do popisu tylko na wolnej przestrzeni między sufitem a oknami (około 5 *m*). Pas ten podzielony na półkola występuje jako całość dźwigająca łukami sklepienie. Półkola zostały w ten sposób wyzyskane, że wypełniono je na odmianę sentencyami sokolemi wśród ozdób, albo sceną z ćwiczeń sokolich wziętą. Tych scen z figurami niemal naturalnej wielkości jest siedm, łuków z sentencyami sokolemi wśród ozdób dziewięć.

Na węższej ścianie frontowej naprzeciw galeryi środkowej przedstawia łuk hołd „Sokołowi“: Chorążego z rozwiniętym sztandarem w pośrodku, a obok niego cisną się pod ten znak stany narodu.

Z prawej strony w osobnym łuku mieści się napis: „Hej ramię do ramienia, wspólnymi łańcuchy opaszmy ziemskie kolisko“ a po lewej „Zestrzelmy myśli w jedno ognisko i w jedno ognisko duchy.“

Reszta obrazów na bocznych ścianach przedstawia zapasy — szermierkę — bieg — rzucanie oszczepem — rzucanie dyskiem — grę w piłkę.

W łukach wśród ozdób widnieją napisy: „W jedności siła“ „Ciągle naprzód, nigdy wstecz“ „Nie dajmy się“ „Równość Wolność, Braterstwo“ „Służmy Bogu i Ojczyźnie“ „W zdrowem ciele zdrowy duch„ „W czynie potęga.“

Obrazy powyższe malowane są „alfresco“ i łączą się bardzo dobrze z częścią ornamentalną.

Ściany od podłogi na wysokość 120 ctm. wyłożone są boazeryą, olejno pomalowaną w barwie szarego dębu; ponad nią jest ornamentyka pojedyncza, łącząca się harmonijnie z całością.

Koszta tego wykończenia sali gimnastycznej
wynoszą łącznie kwotę . . . . . 5740 K. 02 h;
na poczet tych robót w roku 1903. zapłacono . 3478 K. 12 h.
a w roku 1904. . . . . 377 K. 06 h.
tak, że pozostaje jeszcze do zapłaty . . . . 1884 K. 84 h.

Składając sprawozdanie z tak ważnej czynności ostatecznego wykończenia budynku, składa Wydział tutaj podziękowanie pp. Andrzejowi Banasiowi, właścicielowi realności z Wadowic za bezpłatne zawiezienie drzewa na piłę, d. d. Stanisławie Foltinowej za bezpłatne porznięcie drzewa, Adolfowi Kaiszerowi i pnie Anizyi Van-Roy za częściowe przywiezienie desek z piły, d. d. Anastazemu Redykowi za bezpłatne i pełne gotowości kierowanie robotami, wreszcie p. Józefowi Mikulskiemu za należyte i sumienne wykonanie robót Mu powierzonych. Szczególnie zasłużyli się przy tem wykończeniu budynku d. Tadeusz Kołomłocki kierownictwem pracy artystycznej, a d. Teofil Nartowski niestrudzonem kierownictwem administracyjnem i finansowem.

Prócz tej najważniejszej roboty uskuteczniono i inne mniejsze, jakoto: dano kinkiety żelazne przed bramą główną, zbudowano ścianę działową, oddzielającą schody, prowadzące na piętro, od sieni parterowej i wejścia do piwnicy, dano sufit i wytrynkowano go w sieni od ulicy Długiej, oraz wstawiono drzwi z tej sieni na strych nad parterowym budynkiem.

Na częściowe pokrycie tych wydatków zrealizowano następujące książeczki powiatowej Kasy Oszczędności w Wadowicach:
Nr. 15709 opiewającą na „Fundusz imienia Maryi Cachlowej,“ z której wpłynęła kwota . . . . 68 K. 77 h.
Nr. 14028 opiewającą na „Fundusz malowania sali,“ z której wpłynęła kwota . . . . 272 K. 85 h.

Prócz tego życzliwi dla „Sokoła“ druhowie z powodu malowania sali złożyli na ręce dyrektora Towarzystwa d. Teofila Nartowskiego różne datki a to:

P. P.:	Chrostek Piotr . . . . —	Kor.	20	hal.
	Dr. Daniel Izydor 1	„	—	„
	Gutkowski Tadeusz 5	„	—	„
	Heradin Antoni 20	„	—	„
	Dr. Iwański Jan 60	„	—	„
	Kołomłocki Tadeusz, zebrane na kręgielni 13	„	40	„
	„ „ zebrane przy grze w Lavn-Tennisa 4	„	—	„
	Dr. Korn Józef 50	„	—	„
	Landau M. B. 20	„	—	„
	Łuszczkiewicz Marek 2	„	—	„
	Maternowski Marceli 3	„	—	„
	Marya i inni pocztą 1	„	50	„
	Nartowski Teofil, zebrane na kręgielni 9	„	22	„
	„ „ wygrane z kart . . —	„	90	„
	„ „ zwrot z kręgielni za materyały i robotnika 2	„	86	„
	Profesorowie gimnazyalni 2	„	88	„
	Rosenberg Leopold 1	„	—	„
	Słapa Roman 10	„	—	„
	Steinowa Leokadya 1	„	—	„
	Ks. Szewczyk 2	„	—	„
	Trojan Antoni 1	„	—	„
	Drobne składki na wencie 1	„	96	„
	Wlasak Adam (za kupony) 3	„	—	„
	Razem 215	Kor.	92	hal.

Czołem szlachetnym ofiarodawcom!

W zeszłorocznem sprawozdaniu wykazane fundusze, a to:

Fundusz parkietów

pozostał nienaruszony, ulokowany na książeczce wkładek powiatowej Kasy Oszczędności w Wadowicach Nr. 16218, wzrósł procentami oraz datkami życzliwych osób. Złożyli na ten fundusz:

Heradin Antoni	20	K. —	h.
Horóbski Ignacy, z drobnych składek	14	K. 20	h.
Mazaraki Tadeusz	—	K. 90	h.
Rząsowa Helena	2	K. 60	h.
Stokłosowa Anna	4	K. 31	h.
Trojan ze składek członków Wydziału	2	K. —	h.
a ponieważ z końcem roku 1902. było,	13	K. 29	h.
a doliczone procenty wynoszą	—	K. 73	h.
przeto z końcem 1903 r. wynosi ten fundusz	58	K. 03	h.
Lokacya na książ. wkł. Nr. 16218 wynosi	18	K. 33	h.
przeto do ulokowania przypada	39	K. 70	h.

Fundusz zapasowy

również pozostał nienaruszony, a ze względu na wydatki połączone z wykończeniem sali, wpłynęły do niego tylko 4 korony, oraz procenty narosłe na książeczce powiat. Kasy Oszczędności w Wadowicach Nr. 16764 tak, że z końcem 1903 roku wynosi ten fundusz kwotę 48 Kor. 05 hal. Lokacya na książ. wkł. wynosi 44 Kor. 05 h., pozostaje do ulokowania Kor. 4.

Dobrowolne stałe miesięczne datki członków, które obejmuje tak zwana

Lista II.,

wpłynęły i tego roku na umorzenie długów budowlanych, a złożyli na ten cel w roku 1903:

druhowie:	Arzt Seweryn	14	Kor.	40	hal.
	Cachel Wojciech	1	„	20	„
	Daniel Izydor	9	„	60	„
	Hommé Kazimierz	9	„	60	„
	Dr. Hommé Maryan	6	„	40	„
	Hommé Władysław	6	„	40	„
	Dr. Iwański Jan	24	„	—	„

jaka ma być z pozostałości kasowej przeznaczona na fundusz zaopatrzenia d. Kazimierza Usiekniewicza odpowiednio uwzględnić także kwotę opłacaną lub opłacić się mającą tytułem przymusowego ubezpieczenia d. Kazimierza Usiekniewicza w myśl ustawy o zabezpieczeniu urzędników prywatnych lub do stałego związkowego funduszu emerytalnego dla nauczycieli gimnastyki.

Kwoty przeznaczone przez Wydział corocznie na fundusz zaopatrzenia d. Kazimierza Usiekniewicza mają być umieszczone na książeczkę wkładkową powiatowej Kasy Oszczędności w Wadowicach na rzecz funduszu zaopatrzenia d. Kazimierza Usiekniewicza, a ta książeczka wkładkowa ma być przechowana przez skarbnika Towarzystwa a administrowana przez Wydział.

W razie zgonu d. Kazimierza Usiekniewicza w czasie pełnienia przez niego obowiązków naczelnika naszego Towarzystwa ma być powyższa książeczka wkładkowa wydana jego ustawowym spadkobiercom.

W razie, gdyby d. Kazimierz Usiękniewicz w czasie pełnienia przez niego obowiązków naczelnika naszego Towarzystwa stał się stale niezdolnym do pełnienia tych obowiązków skutkiem nieszczęśliwego wypadku, choroby lub starości, ma być powyższa książeczka wkładkowa wydaną d. Kazimierzowi Usiekniewiczowi.

W razie, gdyby stosunek służbowy d. Kazimierza Usiekniewicza jako naczelnika naszego Towarzystwa rozwiązany został, nim d. Kazimierz Usiekniewicz stanie się niezdolnym do pełnienia obowiązków naczelnika z powyższych powodów, czyto wskutek obopólnego porozumienia się, czyto wskutek wypowiedzenia przez Towarzystwo lub przez d. Kazimierza Usiekniewicza, wreszcie wskutek orzeczenia dyscyplinarnego, pozbawiającego d. Kazimierza Usiekniewicza posady naczelnika, Wydział Towarzystwa uchwali w każdym z tych wypadków, czy i jaka kwota z powyższego funduszu zaopatrzenia ma być wypłacona d. Kazimierzowi Usiekniewiczowi.

W razie, gdyby Wydział w powyższych wypadkach nie przyznał żadnej kwoty d. Kazimierzowi Usiekniewiczowi, lub przyznał mu część powyższego zaopatrzenia, wówczas fundusz zaopatrzenia względnie reszta powyższego funduszu, pozostała po wypłaceniu kwoty przyznanej d. Kazimierzowi Usiekniewiczowi, przelaną być ma do ogólnych funduszów Towarzystwa.

Od odnośnego postanowienia Wydziału przysłuża d. Kazimierzowi Usiekniewiczowi prawo odwołania się do Walnego Zgromadzenia Towarzystwa w dniach 14-tu po doręczeniu mu na piśmie odnośnej uchwały Wydziału Towarzystwa.“

Ten wniosek Wydziału nie mógł być z powodu spóźnionej pory należycie przedyskutowany i dlatego Walne Zgromadzenie postanowiło dla tej sprawy jako nader ważnej zwołać osobne nadzwyczajne Walne Zgromadzenie.

Zwołanem ono zostało na dzień 5. maja 1903., lecz z powodu zbyt małej liczby obecnych postanowiono zwołać ponowne Walne Zgromadzenie. Lecz i to na dzień 18. czerwca 1903. zwołane Walne Zgromadzenie nie załatwiło tej sprawy z powodu zbyt małej ilości druhów obecnych, lecz uchwaliło, aby sprawę zaopatrzenia d. naczelnika postawić na porządek dzienny najbliższego zwyczajnego Walnego Zgromadzenia po sprawach urzędowych, a przed wyborami, a już w bieżącym roku na ten cel i do dyspozycyi Walnego Zgromadzenia złożyć w powiatowej Kasie Oszczędności w Wadowicach kwotę 100 Koron. *)

Uzupełniony nowymi wyborami Wydział ukonstytuował się na posiedzeniu 18. kwietnia 1903., wybierając: drugim zastępcą prezesa d. Michała Gołąmba, sekretarzem d. Ignacego Horóbskiego, skarbnikiem d. Józefa Pawłowskiego, dyrektorem i gospodarzem d. Teofila Nartowskiego, a jego zastępcą d. Tadeusza Kołomłockiego. Bibliotekę pozostawiono pod zarządem dyrektora Towarzystwa. Chorążym zamianowano d. Tadeusza Kołomłockiego.

Obecnie ustępują z Wydziału wskutek upływu czasu dd.: Tadeusz Kołomłocki, Teofil Nartowski, Ignacy Stein, a wskutek rezygnacyi d. Antoni Trojan.

Wydziałowi ustępujący, o ile są członkami Towarzystwa, mogą być ponownie wybrani (§. 24 ust. 20 stat.)

---

*) Tę kwotę złożono na książeczkę pow. Kasy Oszczędności Nr. 17923.

Kołomłocki Tadeusz . . .	9	„ 60	„
Dr. Korn Józef	8	Kor. 40	hal.
Krasuski Kazimierz . . .	9	„ 60	„
Krywult Stanisław . . .	12	„ —	„
Mazaraki Tadeusz	24	„ —	„
Nartowski Teofil	38	„ —	„
Solski Teofil Tad.	14	„ 40	„
Dr. Starzewski Tadeusz .	16	„ —	„
Storch Edmund	9	„ 60	„
Razem	213	Kor. 20	hal.,

a zatem o 25 koron więcej, niż w roku 1903.

Czołem tym druhom!

I.

Ruch w ćwiczeniach gimnastycznych.

Kierownikiem ćwiczeń tak członków jak uczniów własnych i szkół publicznych był d. Kazimierz Usiekniewicz. Zastępcami jego mianowani zostali na posiedzeniu Wydziału dnia 2. czerwca 1903. dd.: Józef Kubiczek i Karol Prezentkiewicz. Ustanowienie zastępstwa jest koniecznie z powodu powołania d. naczelnika do okręgowego i związkowego grona nauczycielskiego, jakoteż z powodu przydzielania mu lustracyi sąsiednich gniazd podczas przygotowywania zlotów.

Druhowie ci jako też d. J. Zachemski i S. Huber kilkakrotnie i bezinteresownie przyjmowali zastępstwo, za co Im Wydział składa podziękowanie: Czołem!

Zarząd zakładu spoczywał w ręku Dyrektora Towarzystwa d. T. Nartowskiego.

1. Członkowie ćwiczyli się trzy razy w tygodniu, a to w poniedziałki, środy i piątki od godz. 7—8 wieczór w dwóch zastępach w przeciętnej liczbie 14.
2. Uczniowie Towarzystwa:
   a) dziewczęta w przeciętnej liczbie 16 w dwóch zastępach, trzy razy tygodniowo, a to we wtorki, czwartki i soboty od 3—4 godz. po południu.

b) młodsi w przeciętnej liczbie 18, w dwóch zastępach trzy razy tygodniowo, w poniedziałki, środy i piątki od 3—4 po południu.

c) starsi w przeciętnej liczbie 26, trzy razy tygodniowo a w dwóch zastępach we wtorki, czwartki, soboty od godz. 6—7 po południu.

3. Uczniowie gimnazyalni w liczbie 390 w 33 zastępach w 12 godz. tygodniowo, tylko po południu.
4. Uczniowie szkoły ludowej męskiej w liczbie 294, w 21 zastępach a 6 godz. tygodniowo, tylko przed południem.

W ten sposób ćwiczyło się tygodniowo:

członków	14	w godzinach	3
uczniów Towarzystwa .	44	„	6
uczennic	16	„	3
uczniów gimnazyalnych	390	„	12
„ szkoły ludowej	294	„	6
Razem . .	758	„	30 a w 62

zastępach.

Grono nauczycielskie składało się z 6 druhów, ćwiczących członków Towarzystwa, i ćwiczyło trzy razy tygodniowo po ćwiczeniach członków Towarzystwa.

Popis gimnastyczny uczniów Towarzystwa nie został tego roku urządzony z powodu przygotowań do ogólnego zlotu, które zajęły wyłącznie druhów ćwiczących.

Zlot krajowy jako IV. zlot Sokolstwa polskiego we Lwowie obudził ogólne zainteresowanie i chęć wzięcia w nim udziału. Jeżeli nie wszyscy przygotowujący się do zlotu wzięli w nim udział, to przyczyny tego szukać należy w zajęciach służbowych członków.

Ćwiczenia odbywano z początku dwa razy, a w czerwcu trzy razy tygodniowo przy zapełnionej sali gimnastycznej, a chociaż na polecenie Okręgu d. naczelnik musiał przerwać ćwiczenia druhów, aby odbyć lustracyę gniazd w Kętach, Białej, Nowym Targu, Żywcu i Myślenicach, to jednak ta okoliczność nie odstręczała druhów od pracy.

W pracy około zlotu prócz samych ćwiczeń na sali przypadł Towarzystwu zaszczytny, choć ciężki obowiązek prowadze-

nia ćwiczeń zlotowych w gnieździe sąsiedniem w Kętach. Ćwiczeniami tam odbywanemi kierował d. St. Hubert.

W zlocie tym wzięło udział 23 osób, a z tego w ćwiczeniach 17 druhów, a to:

w ćwiczeniach	wolnych	17 druhów
„	lancami	8 „
„	maczugami . . .	10 „
„	na przyrządach . .	1 zastęp
„	zabawowych . . .	1 zastęp.

W celu obliczenia sił do Zlotu urządziło w maju 1903. gniazdo w Kętach próbny zlot okręgowy, w którym wzięło udział 9 naszych druhów ćwiczących.

Prócz tego wzięli nasi druhowie udział we wspólnych wycieczkach, i tak w Myślenicach było 10, z tych ćwiczących 5 druhów, w Żywcu (poświęcenie sokolni) 12, z tego 7 ćwiczących, w Zakopanem 10, a z tych 6 ćwiczących druhów.

Wydział Towarzystwa, oceniając pracę tych druhów, ich gotowość i bezinteresowność w pracy sokolej, składa im na tem miejscu serdeczne:

Czołem.

Inwentarz gimnastyczny powiększył się o 15 lanc, sprawionych kosztem 18 kor. 43 hal.

Biblioteka gimnastyczna powiększyła się o pięć egzemplarzy i obejmuje obecnie 73 tomów.

Szermierka wskutek pozyskania siły fachowej w osobie d. Antoniego Talara, członka naszego gniazda, rozpoczęła się w listopadzie 1903. r. w myśl uchwały Wydziału z 30. października 1903.

Wzięło w niej udział 10 członków Towarzystwa, a 45 uczniów gimnazyalnych; ćwiczono w 4 zastępach.

Opłatę za naukę szermierki ustanowiono na kwotę 3 koron miesięcznie, a to ze względu na koszta, które są połączone z udzielaniem nauki szermierki.

Dotychczasowy inwentarz przyrządów do nauki szermierki, od lat nieuprawianej, już przez sam upływ czasu uległ zniszczeniu, broń sieczna okazała się nieprzydatną do użytku, rękawice uległy zniszczeniu; najlepiej stosunkowo przechowały się maski.

Zakupiono w roku 1903. rapierów 14 sztuk.

Przychód w roku 1903. wynosił	101 Kor.	— hal.
Rozchód „ „ „	86 „	50 „
czyli, do kasy Sokoła wpłynęła kwota	14 „	50 „

Gdy dawny inwentarz w obec znacznej liczby uczestników okazał się mały, przeto zamówiono odpowiedną ilość masek i rękawic, a wydatek ten pokrytym być ma z dochodów 1904 roku.

Wydział Towarzystwa poczuwa się do miłego obowiązku złożenia na tem miejscu szczerego podziękowania d. Antoniemu Talarowi za jego pełną poświęcenia, chętną pracę w nauczaniu szermierki.

II.

Wkładki miesięczne wraz ze wstępnem członków przyniosły w roku 1903. kwotę 2755 K. 16 h. a zatem w porównaniu do ubiegłego roku o 77 K. 36 h. więcej

W ciągu roku przybyło 33 członków, jednego z członków zwyczajnych wliczono w poczet członków założycieli; wystąpiło: z powodu zawiązania gniazda sokolego w Andrychowie 6 członków, z powodu wyjazdu z Wadowic 23, umarło 3 członków, tak, że z dniem 31. grudnia 1903. pozostało 203 członków a to:

Członkowie honorowi:

1. Seweryn Arzt, radca szkolny i dyrektor c. k. gimaazyum.
2. Dr. Jan Iwański, adwokat, zastępca Marszałka Rady pow.

Członkowie założyciele:

1. Górkiewicz Czesław, właściciel dóbr.
2. Dr. Korn Józef, adwokat krajowy.
3. Macudziński Jan, aptekarz.
4. Naimski Michał, pełnomocnik hr. Aug. Potockiego.
5. Popowski Józef, poseł do Rady Państwa.
6. Seeling Ludwik, dyrektor dóbr arcyks. Rajnera.

Członkowie zwyczajni:

1. Alberti Jan, stolarz.
2. Armatys Roman, kandydat notaryalny.
3. Arzt Karol, praktykant c. k. Namiestnictwa.
4. Badańczyk Stanisław, c. k. kancelista.
5. Bandoła Daniel, pomoc. kancel.

6. Beranek Stanisław, c. k. ausk. sąd.
7. Bętkowski Stanisław, kond. dróg pow.
8. Beer Alfred, prof. gimn.
9. Bogdanowicz Stanisław, prakt. konc. c. k. Dyrekcyi skarbu.
10. Boreyko Józef profesor gimn.
11. Brożek Józef, c. k. sekretarz sądu.
12. Bujak Jan, c. k. oficyał kancel. sąd.
13. Dr. Bukowski August, lekarz.
14. Buszek Franciszek, c. k. koncepista skarbu.
15. Cachel Wojciech, c. k. profesor gimn.
16. Chodorowski Eustachy, c. k. exp. poczt.
17. Chodorowski Władysław, c. k. radca sąd.
18. Chorąży Władysław, st. inżynier kolejowy.
19. Chrząszcz Ludwik, właściciel dóbr.
20. Ciomborowski Jan, naucz. szk. lud.
21. Cukrowicz Tadeusz, c. k. radca sąd.
22. Czapik Karol, c. k. exp. poczt.
23. Czerny-Schwarzenberg Maryan, c. k. radca sąd.
24. Dr. Daniel Izydor, adwokat krajowy.
25. Dąbrowski Maryan, profesor gimn.
26. Doboszyński Edward, c. k. sekretarz sądu.
27. Dr. Dołkowski Adam, adwokat krajowy.
28. Dworak Jan, właściciel realności.
29. Dziedzic Ludwik, budowniczy.
30. Engelberg Jakób, c. k. st. inżynier.
31. Erychleb Adolf, c. k. adjunkt podat.
32. Eustachiewicz Bronisław, c. k. ausk. sąd.
33. Fic Piotr, c. k. profesor gimn.
34. Filek Jan, nauczyciel szkoły ludowej.
35. Fijałkowski Jan, leśniczy.
36. Foltinowa Stanisława.
37. Foltinówna Józefa.
38. Fronc Władysław, elew. inżynier.
39. Gawor Henryk, c. k. profesor gimn.
40. Gedlowa Marya.
41. Geppert Zdzisław, c. k. starosta.
42. Gładysz Franciszek, masarz.
43. Goldberger Maurycy, fryzyer.
44. Gołąmb Michał, dyrektor pow. Kasy Oszczęd.

45. Dr. Góra Franciszek, adwokat kraj.
46. Górkiewicz Czesław, prawnik.
47. Grüner Gustaw, c. k. radca sądu.
48. Grzybek Antoni, obywatel m.
49. Grzywiński Marceli, adm. dóbr.
50. Guńkiewicz Leon, c. k. profesor gimn.
51. Gutkowski Tadeusz, c. k. radca sąd.
52. Guzdek Jan, c. k. profesor gimn.
53. Hałatek Julian, c. k. komisarz Dyrekcyi skarb.
54. Han Robert, c. k. notaryusz.
55. Hanusiak Władysław, c. k. auskultant sąd.
56. Hański Józef, c. k. sekretarz sąd.
57. Hartmann Ambroży, naczelnik stacyi kolejowej.
58. Hawiger Jan, budowniczy.
59. Heidrich Edward, właściciel realności.
60. Henoch Adam, c. k. sekretarz sąd.
61. Hernich Antoni, cukiernik.
62. Hołojewski Jan, kupiec.
63. Hommé Kazimierz, właściciel drogueryi.
64. Hommé Władysław, magister farmacyi.
65. Horóbski Ignacy, c. k. sekretarz sąd.
66. Hubert Stanisław, c. k. profesor gimn.
67. Dr. Janik Michał, c. k. profesor gimn.
68. Dr. Jarocki Piotr, c. k. asystent sanit.
69. Jaworski Sebastyan, kasyer pow. Kasy Oszczęd.
70. Jelonek Bruno, c. k. auskultant sąd.
71. Dr. Kaiser Józef, c. k. prezydent sądu obwod.
72. Kaiszar Adolf, c. k. oficyał podatkowy.
73. Kalinowski Konstanty, c. k. geometra.
74. Ks. Karbowski Stanisław, c. k. inspektor szkół lud.
75. Karpiński Izydor, nauczyciel szkoły ludowej.
76. Kluk Teofil, kupiec.
77. Kłębkowski Kazimierz, c. k. starszy insp. gorzelniany.
78. Dr. Kłębkowski Zygmunt, kand. adwok.
79. Kołomłocki Tadeusz, c. k. profesor gimn. *
80. Komorowski Stanisław, konduktor dróg kraj.
81. Kornowa Stefania.

---

* *Z* mocy uchwały Wydziału z 26. lutego 1904. członek założyciel.

82. Kotowiczówna Janina, naucz. szkoły lud.
83. Kozłowski Adam, budowniczy.
84. Krasuski Kazimierz, dyrektor szkoły wydź.
85. Krawczyński Władysław, c. k. radca sąd.
86. Dr. Krobicki Henryk, właść. dóbr.
87. Kromirski Józef, magister farmacyi.
88. Krywult Stanisław, c. k. radca sąd.
89. Kubiczek Józef, prawnik.
90. Kunachowicz Stanisław, dzierżawca dóbr,
91. Kuzia Franciszek, kasyer miejski.
92. Latosiński Józef, nauczyciel szkoły lud. w Wilamowicach.
93. Dr. Lewandowski Zygmunt, c. k. adjunkt prokuratoryi.
94. Lisko Józef, cukiernik.
95. Liśkiewiczówna Helena.
96. Łaszcz Józef, nauczyciel szkoły lud.
97. Łazarski Wawrzyniec, c. k. adjunkt podat.
98. Łuszczkiewicz Marek, właść. dóbr.
99. Magiera Michał, c. k. profesor gimn.
100. Majewski Władysław, c. k. radca sąd.
101. Malina Michał, c. k. sekretarz starostwa.
102. Malina Witołd, prawnik.
103. Dr. Marecki Tadeusz, zastępca c. k. Prokuratora Państwa.
104. Dr. Marekowski Andrzej, właściciel realności.
105. Maternowski Marceli, profesor gimn.
106. Matusiński Julian, właściciel realności.
107. Mazaraki Tadeusz, aptekarz.
108. Mądziel Jan, c. k. st. komisarz starostwa.
109. Mądziel Włodzimierz, prawnik.
110. Miarka Antoni, prakt. c. k. Dyrekcyi skarb.
111. Ks. Michalak Józef, proboszcz.
112. Migdał Józef, prakt. c. k. Dyrekcyi skarb.
113. Myjkowski Walenty, profesor gimn.
114. Müller Józef, piekarz.
115. Nartowski Teofil, c. k. notaryusz.
116. Nawratilowa Anna.
117. Nieć Władysław, konc. c. k. Dyrekcyi skarb.
118. Dr. Opydo Franciszek, lekarz i poseł do Rady Państwa.
119. Osiowski Karol, właściciel realn.
120. Otfinowski Ferdynand, c. k. komisarz straży skarb.

121. Orszulski Leonard, c. k. st. komisarz Dyrekcyi skarb.
122. Dr. Padlewski Zygmunt, c. k. komisarz starostwa.
123. Palinowski Zdzisław, c. k. profesor gimn.
124. Paluch Michał, c. k. radca sąd.
125. Panczakiewicz Andrzej, adj. pow. Kasy oszcz.
126. Pawluszkiewicz Franciszek, c. k. kontrolor mag. tyt.
127. Pawłowski Józef, c. k. starszy insp. podatk.
128. Pelz Rudolf, c. k. radca sąd.
129. Piestrak Mieczysław, c. k. adj. podatk.
130. Podwin Ksawery, c. k. ofic. kanc. sąd.
131. Prezentkiewicz Karol, adj. pow. Kasy oszcz.
132. Pukło Józef, restaurator.
133. Pyszyński Antoni, mag. farm.
134. Raczyński Adolf, c. k. radca sąd.
135. Redyk Anastazy, budowniczy. *
136. Reich Herman, właśc. dóbr.
137. Ripper Władysław, inżynier pow.
138. Ripperowa Emilia.
139. Romański Kazimierz, naucz. szk. lud.
140. Dr. Rosner Feliks, zastępca c. k. prokuratora Państwa.
141. Ruliński Adam, adj. pow. Kasy oszcz.
142. Rychlik Julian, c. k. asystent poczt.
143. Rychlik Tadeusz, c. k. oficyał poczt.
144. Rynkal Władysław, c. k. oficyał podat.
145. Rząsa Michał, c. k. adj. sąd.
146. Schmidlówna Adela, kierowniczka szk. lud.
147. Schmidlówna Anna, naucz. szk. wydź.
148. Sikora Jan, właściciel realności.
149. Skrejschowsky Wacław, właściciel dóbr.
150. Słapa Roman, prawnik.
151. Sławiński Przecław, wł. dóbr i marszałek Rady powiat. wadowickiej.
152. Smolarski Czesław, właściciel dóbr.
153. Smólski Celestyn, c. k. adj. podatk.
154. Smółka Antoni, c. k. geometra.
155. Solski Teofil, c. k. asystent poczt.
156. Sołtys Karol, likwidator pow. Kasy oszcz.

* Z mocy uchwały Wydziału z 26. lutego 1904. członek założyciel.

157. Sowiński Józef, rządca dóbr w Stryszowie.
158. Sowiński Roman, c. k. st. kontrolor podatk.
159. Stopczyński Jan, sekr. Rady pow.
160. Storch Edmund, c. k. ofic. poczt.
161. Stramski Michał, c. k. ausk. sąd.
162. Styliński Władysław, geometra.
163. Sułkowski Józef, c. k. prokurator Państwa.
164. Świtalski Erazm, c. k. zarządca poczty.
165. Szczepański Antoni, agent. Tow. wzaj. ubezp.
166. Dr. Szlachtowski Stanisław, c. k. radca dworu.
167. Talar Antoni, c. k. profesor gimn.
168. Thom Jan, kupiec.
169. Thom Karol, medyk.
170. Trojan Antoni, c. k. st. komisarz Dyr. skarb.
171. Turkowski Władysław, c. k. adj. podatk.
172. Turlik Franciszek, kupiec.
173. Tylko Kazimierz, prawnik.
174. Uhrynowski Bazyli, insp. polic.
175. Usiekniewicz Kazimierz, nauczyciel gimnastyki.
176. Waligórski Jan, c. k. st. poborca podatk.
177. Waligórski Franciszek, c. k. kasyer poczt.
178. Ks. Walkosz Jakób, wikaryusz.
179. Wądolny Tomasz, obywatel m.
180. Wechsler Adolf, prawnik.
181. Wlasak Adam, c. k. rewident Dyr. skarb.
182. Woźniakiewicz Władysław, buchalter.
183. Wszeteczka Ferdynand, c. k. radca budow.
184. Dr. Wysocki Stanisław, prakt. konc. c. k. Namiestnictwa.
185. Wysogląd Teofil, restaurator.
186. Zachemski Jakób, c. k. profesor gimn.
187. Dr. Zawadziński Stanisław, c. k. st. lekarz pow.
188. Zawiła Franciszek, krawiec.
189. Załucki Jakób, c. k. sekretarz sąd.
190. Zembatowa Zofia, c. k. manipulantka poczt.
191. Zennermann Stanisław, c. k. st. komisarz Dyr. skarb.
192. Żaroffe Kornel, emer. st. poborca podatk.
193. Dr. Żędzianowski Stanisław, lekarz.
194. Żurakowski Aleksander, ofic. rach. Dyr. Skarb.

Członkowie wspierający:

1. Dr. Łazarski Stanisław, adwokat i marszałek Rady pow. bialskiej.

Zapisali się w ciągu roku i ubyli:

1. Bryzek Jan, akademik.
2. Gedl Edgar, medyk.
3. Osiowski Stefan, akademik.
4. Dr. Żmigród Aleksander, kandydat adwokacki.

W szeregach naszych i w tym roku zrobiła wyłom śmierć, porywając z pośród nas d. d.: Pawła Michalika, Antoniego Rozmanita i Apolinarego Tylca. Towarzystwo wzięło udział przez delegacyę w oddaniu ostatniej przysługi tym zmarłym. Cześć ich pamięci!

III.
Komisye Towarzystwa.

Ślizgawka.

Komitet ślizgawkowy, który zarząd ślizgawki powierzył d. Ant. Trojanowi, urządził ślizgawkę w rowie materyałowym naprzeciw dworca kolejowego. Zbyt ostre mrozy kilkodniowe, a następnie nagła odwilż w styczniu i lutym, tudzież niedogodny dostęp były powodem, że ze ślizgawki bardzo mało korzystano.

Z tego powodu zamknięcie rachunków ze ślizgawki w zimie 1902/03 okazuje niedobór w kwocie K. 0.60.

Inwentarz ślizgawki powiększył się o lejek blaszany.

W jesieni 1903 roku wybrano jako miejsce najkorzystniejsze dla ślizgawki odsypisko rzeki Skawy, położone pomiędzy gościńcem państwowym, a torem kolei północnej, urządzono je odpowiednio, a o otwarciu ślizgawki ogłoszono afiszami.

Ceny ustanowiono następujące:

Bilet sezonowy:	dla członków:	pojedynczy	1 K.
		familijny .	5 K.
	dla nieczłonków:	pojedynczy	3 K.
		familijny .	6 K.
	dla uczniów	. . . .	1 K.

Wstęp od osoby . . . . 10 h.

Zarząd ślizgawki powierzono d. Celestynowi Smólskiemu, którego gorliwości i zapobiegliwości zawdzięczyć należy dochód, jaki Towarzystwo w tym sezonie uzyska.

Komisya ubiorowa,

w której skład wchodzili d. d.: S. Krywult, T. Nartowski, T. Solski (zarządca) miała w roku ubiegłym ciężką pracę i trudne zadanie.

Z powodu Zlotu krajowego wielu druhów chciało sprawić sobie stroje sokole. Szczególnie druhowie z Kalwaryi wszystkie stroje zamówili w Komisyi Towarzystwa i na czas je otrzymali.

W roku 1903. dostarczyła komisya:

2 płaszczów,
15 strojów uroczystych,
13 strojów ćwiczebnych,

nie licząc znacznej ilości pojedynczych części stroju sokolego. Obecnie posiada stroje 38 druhów.

Stan majątkowy komisyi przedstawia się następująco:

Pozostała w Kasie Oddziału z $^{31}/_{12}$ 1902 gotówka	33 K.	07 h.
Za ubiory wpłynęło w r. 1903.	1185 „	10 „
razem . . .	1218 „	17 „
Za materyały i roboty ubrań zapłacono	1131 „	20 „
Do kasy Sokoła oddano jako zysk	86 „	97 „
Z dniem $^{31}/_{12}$ 1903. pozostają w komisyi:		
Wartość materyałów ubiorowych	219 „	22 „
Należytość za dostarczone ubiory	923 „	32 „
razem . . .	1142 „	54 „
Do pokrycia pozostaje za dostarczone materyały i roboty	332 „	— „
Majątek czysty komisyi wynosi z dn. $^{31}/_{12}$ 1903 .	810 „	54 „

IV.

Oddziały Towarzystwa.

Oddział chóru

jeden z najstarszych oddziałów z powodu braku dyrygenta i mimo dobrych chęci pojedynczych członków nie mógł się rozwinąć.

Z zapasu nut tego oddziału korzystano kilkakrotnie przy różnych sposobnościach.

Inwentarz pozostał ten sam.

Oddział kolarzy

pozostawał pod zarządem wybranym jeszcze w roku 1902., a należeli do oddziału d. d.: Eustachy Chodorowski, Julian Hałatek, Józefa Hanowa, Robert Han, Kazimierz Hommé, Władysław Hommé, Józef Kubiczek (sekretarz), Róża Pelzowa, Rudolf Pelz, Karol Prezentkiewicz, Julian Rychlik, Teofil Solski, Edmund Storch (przewodniczący), Rudolfa Storchowa, Władysław Woźniakiewicz (zawiadowca), Zofia Zembatowa.

Pierwsza wycieczka odbyła się 28. lutego, ostatnia 29. października. Wycieczek w ogóle przyszło do skutku 55. Z tych 5 całodziennych (Kraków, Maków, Biała, Lipowiec i t. d.), popołudniowych 15 (Czernichów, Brzeźnica, Andrychów, Zator, Kalwarya i t. d.), wieczornych 35 w okolicę Wadowic. Udział w wycieczkach brali wszyscy członkowie na przemian, a liczba przez niektórych członków ujechanych kilometrów dochodzi cyfry 1231 km.

Dochody Oddziału kolarskiego wynoszą	64 K. 20 h.
Rozchody „ „ „	— K. — h.
Czysty zysk za rok 1903 wynosi	64 K. 20 h.;

kwotę tę przelano do kasy Sokoła.

Kółko dramatyczne

pozostawało pod kierownictwem prezesa d. St. Krywulta. Zawiadowcą był d. St. Stokłosa, jego zastępcą d. W. Świądrowski, sekretarzem d. Dr. Zyg. Kłębkowski, reżyserami d. d.: Mar. Maternowski i Ig. Stein, a zarząd techniczny pozostawał w ręku Dyrekcyi Towarzystwa.

Z powodów niezależnych od kółka dramatycznego, do których należą wykończenie i pomalowanie sali Towarzystwa, święcenie rocznic narodowych, koncerty uczniów gimnazyalnych, wykłady Uniwersytetu ludowego im. A. Mickiewicza — wobec wypełnienia zatem wielu wieczorów, mogło kółko wystąpić tylko z jednem przedstawieniem 5. kwietnia 1903.

Odegrano „Zięć dla parady“ i „Nasze Bziki“ pod reżyseryą d. Ig. Steina.

Prócz tego dawał się uczuwać ogromnie po wymalowaniu sali brak sceny. Dawnej bowiem sceny opartej na ścianach nie można było używać wobec pomalowania sali i dlatego należało ją przerobić.

Przerobienie tej sceny, której nie można było budować poza Salą, nie mogło się odbyć podczas trwania ćwiczeń gimnastycznych młodzieży; trzeba je było odłożyć do feryi świątecznych Bożego Narodzenia.

Trudności przedstawiał i plan budowy. Dzięki staraniom d. Dr. Stan. Żędzianowskiego wypracował d. Wł. Fronc plan budowy nowej sceny, nader praktyczny, opierający cały ciężar sceny jedynie na podłodze sali bez dotykania ścian.

Wydział Towarzystwa poczuwa się do miłego obowiązku złożenia d. Wł. Froncowi na tem miejscu: Czołem!

Dyrekcya Towarzystwa zajęła się wybudowaniem tej sceny zaraz po Świętach Bożego Narodzenia i podczas feryi szkolnych wykończyła ją zupełnie.

Przychód z tego oddziału wynosi . .	166 K. 50 h.
Rozchód	70 K. 60 h.
Czysty dochód kwotę .	95 K. 90 h.

Biblioteka Kółka obejmuje 193 tomów, a rozpisanych ról jest do 140 sztuk.

Inwentarz teatralny powiększył się o 10 gwerów z bagnetami i przyborami.

Oddział Lavn-Tennisa

pozostawał pod zarządem d. Dr. Tad. Mareckiego, jako prezesa, d. Dr. Stan. Wysockiego, zastępcy prezesa, d. Kar. Arzta, zarządcy, a p. Maryi Zembatównej jako zastępcy zarządcy.

Oddział ten liczył 35 członków i rozpoczął zabawy w marcu 1903 roku składkowym podwieczorkiem na boisku „Sokoła.“

Wydział odbył 3 posiedzenia.

W październiku wzięło Kółko udział w pożegnaniu pp. Heleny Starzewskiej i Maryi Zembatównej zamęż. Świądrowskiej, opuszczających Wadowice.

Przychód tego oddziału z gier i wkładek wynosi	167 K. 30 h.
Rozchód tego oddziału wynosił . .	153 K. 34 h.
Czysty dochód .	13 K. 96 h.

przelano do kasy Sokoła.

Inwentarz tego oddziału przedstawia wartość 152 Kor. 86 hal. i znajduje się w przechowaniu Towarzystwa.

Kółko strzeleckie

pozostające pod dawnym zarządem przez cały rok ubiegły nie dało znaku życia.

Nagrody pozostałe do wygrania: kubek srebrny (dar d. Sipla) i srebrna podstawka do zapałek (dar d. Dr. B. Mikiewicza) znajdują się w ręku d. Wł. Rippera.

Inwentarz pozostał ten sam, a obciąża go zaliczka Towarzystwa w kwocie 53 Kor. 65 hal.

Kręgielnia

pozostawała pod zarządem dd. Adama Henocha, prezesa, Ant. Szczepańskiego, zastępcy prezesa, Kaź. Usiekniewicza, zawiadowcy, Cel. Smólskiego, zastępcy zawiadowcy, Tad. Kołomłockiego, Mich. Magiery i Ed. Storcha, jako członków zarządu.

Grę w kręgle rozpoczęto z końcem kwietnia a zakończono w pierwszej połowie listopada.

W ubiegłym roku przybyło 12 nowych członków do tego oddziału.

Stósownie do uchwały Walnego Zgromadzenia poczyniono znaczniejsze wkłady w celu ulepszenia kręgielni: sprawiono 4 nowe latarnie nad torem, urządzono dzwonek elektryczny do mieszkania woźnego, przeprowadzono terowanie dachu, zakupiono nowe kule i garnitur kręgli, a nadto z powodu zalania wielokrotnego kręgielni wodą deszczową, poczyniono znaczniejsze wkłady na naprawę toru.

Wskutek tych klęsk elementarnych musiała być gra na kilka zawodów przerwaną, a w obec tego i dochód nieco się zmniejszył.

Na wkłady powyższe wydano 100 koron.

Przychód tego oddziału wynosił:

Za grę	587 K. 83 h.	
Wpisowe od 12 członków . . .	12 K. —	
Dar d. M. Łuszczkiewicza . . .	2 K. —	
Procent od lokowanych pieniędzy po koniec $^{31}/_{12}$ 1903. roku .	3 K. 44 h.	
Razem		605 K. 27 h.
Rozchody wynosiły		290 K. 01 h.
Dochód zatem wynosił		315 K. 26 h.,
ponieważ pozostałość z 1902. roku wynosiła . . .		84 K. 67 h.
przeto oddział miał do dyspozycyi		399 K. 93 h.

Z uwagi na znaczne potrzeby Towarzystwa na wykończenie sali gimnastycznej uchwalono nie przystępować tego roku do losowania obligów, ale przyjść z pomocą finansową Towarzystwu i przelać do kasy „Sokoła" kwotę 395 K. 42 h. co też i rzeczywiście nastąpiło.

Reszta w kwocie . . . . 4 K. 51 h. ulokowana na książeczce pow. Kasy Oszczędności w Wadowicach Nr. 15586 pozostaje do dyspozycyi oddziału.

Oddział ten znacznie się rozwinął tak pod względem ilości druhów, biorących codziennie udział w grze w kręgle, do czego niewątpliwie przyczyniały się i Panie, które swoim udziałem w grze, swoją obecnością i podejmowaniem upiększały, urozmaicały i ożywiały zabawę — jakoteż przyczyniły się do zwiększenia dochodów. Za to składa Im Wydział oddziału szczere podziękowanie: Czołem!

Wydział Towarzystwa nie może także pominąć tej sposobności, aby d. d. A. Henochowi, C. Smólskiemu, E. Storchowi i Kaz. Usiekniewiczowi za Ich gorliwą pracę w tym oddziale nie wyrazić serdecznego: Czołem!

Zabaw i gier ruchowych dla dzieci nie urządzano systemacznie z powodu niedoboru w roku zeszłym.

Mimo tego w niedziele i święta, tudzież podczas wakacyi schodziła się młodzież płci obojga i pod nadzorem rodziców, lub naczelnika Towarzystwa oddawała się zabawom, a Towarzystwo bezpłatnie udzielało przyborów do zabaw.

Towarzystwo liczy z końcem 1903 roku — 2 członków honorowych, 6 członków założycieli, 1 członka wspierającego, a 194 członków zwyczajnych, atoli i ta liczba członków nie odpowiada tej ilości, która być powinna.

Przyczyną tego jest może w części wysoka opłata miesięczna, szczególnie dla rękodzielników, z których można wytworzyć najlepsze zastępy ćwiczących członków i dlatego postanowił Wydział przedłożyć Walnemu Zgromadzeniu następujący wniosek:

„Walne Zgromadzenie upoważnia Wydział do przyjmowania na członków osób z zawodu rzemieślniczego, względnie niezamożnych, a ćwiczących za uwolnieniem od wpisowego i zniżeniem wkładek do 40 hal. miesięcznie.

W obec stosunkowo małej ilości członków, a wielkich potrzeb Towarzystwa, ze szczególnem zadowoleniem podnieść należy materyalną pomoc tak instytucyi publicznych jak i pojedynczych osób, składających datki na rzecz Towarzystwa.

Datki instytucyi publicznych wymienione są w sprawozdaniu kasowem, a z osób prywatnych złożyli:

Gedlowa Marya	20	K.	—	h.
Heidrich Edward . . .	3	„	20	„
Hommé Władysław . .	—	„	80	„
Dr. Korn Józef	404	„	60	„
Dr. Malec Jan	20	„	—	„
Morawskiego apteka . .	20	„	75	„
N. N. pocztą	2	„	—	„
Naimski Michał . . .	11	„	60	„
Nartowski Teofil . . .	120	„	—	„
Orszulski Leonard . .	1	„	—	„
Pyszyński Antoni . . .	—	„	70	„
Sopicki Jędrzej	20	„	—	„

Waligórski Jan . . . . . 20 K. — „
Wlassak Adam . . . . . 20 „ — „
Czołem szlachetnym ofiarodawcom.

Tych dochodów jako nieprzeznaczonych na specyalne cele, użył Wydział na nieodzowne potrzeby Towarzystwa, a przeważnie na opłatę procentów i rat pożyczki hipotecznej.

Stworzenie pewnego stałego zapasu kasowego, uważał Wydział jako rzecz konieczną dla zaprowadzenia racyonalnej gospodarki finansowej i postawienia Towarzystwa w położeniu takiem, aby mogło rozporządzać zawsze pewną kwotą pieniężną. Z tego założenia wychodząc, postanowił Wydział nadzwyczajnych dochodów, ze stale powtarzających się datków członków, zbieranych w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z 18. kwietnia 1901. dla uczczenia pamięci nieodżałowanego i niestrudzonego pracownika „Sokoła" ś. p. Dra Wł. Miecz. Gedla corocznie dnia 3. lutego jako w rocznicę Jego zgonu, nie wcielać do ogólnego dochodu, ale umieszczać osobno na książeczkę wkładek powiat. Kasy Oszczędności w Wadowicach Nr. 16068.

Fundusz ten wynosi z końcem 1903 roku
kwotę . . . . 153 Kor. 37 hal.*
i uwidocznioną jest w bilansie Towarzystwa.

Wydział Towarzystwa, chcąc uczcić pamięć ś. p. Dr. W. M Gedla., którego pracy i zapobiegliwości zawdzięczać należy wybudowanie sokolni, rozwój Sokoła, i chcąc dać wyraz życzliwego uznania dla Jego mrówczej pracy przez lat 13 jako dyrektora Towarzystwa, postanowił przedstawić Walnemu Zgromadzenie następujący wniosek:

„Walne Zgromadzenie uchwala wmurowanie tablicy pamiątkowej dla ś. p. Dra Wł. M. Gedla w wielkiej sali Towarzystwa z funduszów, które mają być zebrane za pomocą dobrowolnych składek.

Z bilansu Towarzystwa, na końcu sprawozdania umieszczonego, okazuje się, że majątek Towarzystwa przedstawia
kwotę . . . . 50295 Kor. 40 h.
a w porównaniu do roku 1903. . . . . . 48726 Kor. 34 h.
wzrósł o kwotę . . . . 1569 Kor. 06 h.

* W roku 1904. wpłynęła nadto kwota 41 Kor. 90 hal.

Powolny ten wzrost majątku Towarzystwa pochodzi stąd, że wskutek uchwały Wydziału z 25. lutego 1903. przyjęto stuletnią amortyzacyę budynku i tego roku odpisano po raz drugi, $1^0/_0$ na amortyzacyę t. j. kwotę 835 Koron 75 hal.

Raty pożyczki hipotecznej płacono zawsze w terminie płatności.

Towarzystwo nie zalega z żadną ratą a przeto procentów zwłoki nie płaciło.

Pożyczka hipoteczna wynosi . . . . 36465 Kor. 42 h.
a z zapłaconych rat upłacono na kapitał kwotę 361 Kor. 33 h.
w r. 1903.

Z zapisów dłużnych sprzedano małą ilość, bo tylko za 30 K. jakkolwiek sądził Wydział, że wydatki z wykończeniem i wymalowaniem sali połączone będą miłą zachętą do ich nabywania.

Z końcem 1902 r. pozostało Towarzystwo dłużnem za zapisy dłużną kwotę . . . . 5372 Kor. 84 h.
a w roku 1903. wpłynęła za nie kwota . . 30 Kor. — h.
razem tedy dług ten wynosi . . 5402 Kor. 84 h.
z czego w roku 1903. upłacono . . . . . . 660 Kor. — h.
tak, że z końcem 1903 roku pozostaje Towarzystwo dłużnem posiadaczom tych zapisów kwotę . . . . 4742 Kor. 84 h.

Tytułem procentów od tych zapisów dłużnych wypłacono w roku 1903. kwotę . . . . 122 Kor. 40 h.
a w porównaniu do roku 1902 . . . . . . 56 Kor. 92 h.
więcej o . . . . 65 Kor. 48 h.

W grudniu 1903. roku wylosowano następujące zapisy dłużne: bezprocentowe: l. 1, 35, 37, 77, 78, 79, 97, 109.
procentowe: l. 49, 75, 76, 77, 78, 79, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 152.

i te obligi za złożeniem oryginalnego zapisu dłużnego wypłaca każdego czasu kasa „Sokoła.“

Z chwilą płatności obligu ustaje jego oprocentowanie, a kupony trzechletnie ulegają przedawnieniu.

Z uroczystości sokolich podnieść należy udział Towarzystwa w zlocie krajowym, oraz wycieczki do Kęt, Myślenic, Zakopanego i Żywca. *

W myśl uchwał Związku i Okręgu pokrywano po części wydatki, z tego tytułu pochodzące, z osobnego funduszu.

Jest nim

Fundusz zlotowy

założony w 1901. roku przez d. T. Nartowskiego.

Regulamin dla tego funduszu uchwalił Wydział na posiedzeniu dnia 26. marca 1903.; opiewa on, jak następuje:

I.

Fundusz zlotowy powstaje z darów i kwot corocznie przez Wydział lub Walne Zgromadzenie do tegoż przekazanych.

II.

Przeznaczeniem funduszu zlotowego jest: pokrywać koszta podróży i utrzymania każdego członka Towarzystwa w sprawach „Sokoła“ czyto z własnej woli, czy z delegacyi poza miasto Wadowice wyjeżdżającego.

Podczas zlotów tylko wówczas członek Towarzystwa korzystać będzie z tego funduszu, jeżeli bierze udział w ćwiczeniach.

III.

Koszta podróży obejmują zwrot rzeczywiście poniesionych wydatków na bilet kolejowy trzeciej klasy, na koszta fiakra, lub okazyi wynajętej. — Koszta utrzymania wynoszą (2) dwie korony (50) pięćdziesiąt halerzy za każdy dzień podróży. Przy półdniowem wydaleniu nie należą się żadne koszta utrzymania.

IV.

Zarząd funduszu zlotowego jest dyskrecyonalny i pozostaje w ręku dyrektora (zastępcy) Towarzystwa, który z końcem każdego roku przedkłada rachunki Prezesowi Towarzystwa.

Prezes bada je i zatwierdza i z końcem każdego roku podaje Wydziałowi do wiadomości ostateczny stan kasowy tegoż funduszu.

V.

Księgę rachunkową funduszu prowadzić będzie dyskrecyonalnie Dyrekcya Towarzystwa; okazaną zaś być może jedynie Sądowi honorowemu Towarzystwa na wypadek podniesienia zarzutów co do zarządu tym funduszem.

VI.

Zamknięcie rachunkowe tego funduszu umieszczonem będzie w rocznem sprawozdaniu Towarzystwa co do dochodu i rozchodu, ale bez podawania po-

---

* Zobacz stronę 15 niniejszego sprawozdania.

jedynczych pozycyj wydatków, a zatem jedynie sumarycznie.

Fundusz ten nie podlega kontroli komisyi rewizyjnej.

VII.

Wypłaty z powyższego funduszu uskutecznia dyrektor Towarzystwa lub jego zastępca w porozumieniu z prezesem (zastępcą) Towarzystwa.

Od zgodnej decyzyi Prezesa i Dyrektora Towarzystwa niema dalszego odwołania. — Na wypadek różnicy zdań rozstrzyga I. zastępca prezesa lub II. zastępca prezesa, a w braku tychże zastępca dyrektora.

VIII.

Regulamin niniejszy zmienionym być może jedynie uchwałą dwu trzecich części głosów obradującego Wydziału.

IX.

Każdemu członkowi ćwiczącemu wręczonym być ma egzemplarz tego regulaminu.

Fundusz ten wynosił z końcem 1902. roku kwotę	175	Kor.	20	h.
wpłynęły do niego datki:				
Maternowski Marceli	—	Kor.	10	h
Gołąmb M. Hubert St. Nartowski T. * .	12	„	—	„
Heradin Antoni	8	„	80	„
Hommé Kazimierz	—	„	50	„
Dr. Malec Jan (za kupony)	1	„	60	„
Z wieczorku $^3/_3$ 1903.	54	„	24	„
Z kręgli	—	„	20	„
Wysocki Stanisław	—	„	20	„
Prezentkiewicz Karol	—	„	20	„
Datki w cukierni $^{15}/_5$	1	„	70	„
Z kart zlotowych	2	„	52	„
Pyszyński Antoni za kartki zlotowe . .	—	„	56	„
Za kartki w podróży do Lwowa . . .	1	„	90	„
Cachel Wojciech	1	„	—	„
Tylko Kazimierz za cegiełki	15	„	—	„
Procenta po koniec 1903. roku	4	„	15	„
Razem . . .	279	Kor.	87	h.
a ponieważ rozchody z tego funduszu wynosiły	238	Kor.	42	h.
przeto z końcem 1903. roku fundusz ten wynosi	41	Kor.	45	h.

* Przed uchwaleniem regulaminu, a zatem wprost do kasy „Sokoła“, datki późniejsze wpłynęły do osobnego dziennika tego funduszu.

W rocznicach narodowych brało Towarzystwo udział, bądźto urządzając je z własnej inicyatywy, bądź też biorąc czynny udział w urządzanych przez bratnie Towarzystwa.

Za poległych w roku 1863/4. urządzono nabożeństwo wspólnym kosztem z Czytelnią urzędniczą, a w nabożeństwie za poległych w roku 1830/1. wzięło udział Towarzystwo przez delegacyę.

Rocznicę 3. maja obchodzono wieczorkiem muzykalno-wokalnym, a w dniu 25. października odbył się uroczysty wieczór ku uczczeniu pamięci naczelnika Tadeusza Kościuszki, złożony z produkcyi muzykalno-wokalnych, przeplatanych z ćwiczeniami gimnastycznymi członków.

W uroczystościach tych, urządzanych za inicjatywą Wydziału, wzięli udział członkowie w stroju sokolim.

Wieczornice urządzano często jakoto z okazyi rocznic, święconego, tudzież powitania nowo przybyłych lub pożegnania odjeżdżających druhów.

Z tych wieczornic podnieść należy wieczornicę z dnia 24. lutego 1903. na której odsłonięto danych Towarzystwu przez d. T. Kołomłockiego 12 olejnych portretów królów polskich, oraz wieczornicę urządzoną w lipcu 1903. na pożegnanie wielce zasłużonych dla Towarzystwa d. d. Stanisława Sobińskiego i Ignacego Steina c. k. profesorów gimnazyalnych, przeniesionych do Krakowa; obie wieczornice nastrojem swoim i ilością obecnych druhów dały tym druhom należny dowód uznania ich pracy i ściśle sokolich zalet charakteru.

Uroczyste poświęcenie „Sokolni“ naszej odbyło się dnia 25. października 1903. roku na uroczystym poranku.

Święto to naszego „Sokoła“ obchodziło Towarzystwo, jako uroczystość domową z tego powodu, że już raz było uroczyste poświęcenie sokolni, która niestety z powodu pospiesznego jej wykończenia uległa zniszczeniu przez grzyb.

Z dawnej sokolni pozostały tylko cztery ściany sali gimnastycznej, a resztę ubikacyi z pruskiego muru wzniesionych zburzono.

Dziś stojący budynek piątrowy poświęconym dotąd nie był z powodu niewykończenia sali, a z wykończeniem sali uznał Wydział za wskazane rozpocząć pracę z Bogiem i dla dobra narodu.

Wśród licznie zgromadzonej drużyny sokolej i Pań, deputacyi miejscowych stowarzyszeń dokonał poświęcenia gmachu zupełnie bezinteresownie d. ks. Dr. Józef Caputa, wikary miejscowy,

Wydział, spełniając miły obowiązek, składa na tem miejscu d. ks. Dr. Józefowi Capucie serdeczne podziękowanie.

Czołem!

Ze sali Towarzystwa i gmachu korzystały miejscowe Towarzystwa i komitety. I tak odbywały się tutaj zabawy: Balu mieszczańskiego, Balu Prawników, zebrania celem popierania przemysłu krajowego, koncerty uczniów gimnazyalnych, wenta dla ubogich zostających pod opieką Św. Wincentego à Paulo, oraz serya odczytów Uniwersytetu ludowego im. A. Mickiewicza w Krakowie.

Kończąc to sprawozdanie z całorocznej działalności Wydziału, poczuwamy się do miłego obowiązku podziękowania tak druhom jak i Tym wszystkim, którzy czy to moralnie czy materyalnie przyczynili się do ułatwienia nam pracy około rozwoju Towarzystwa.

Czołem!

Z Wydziału Polskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół"

w **WADOWICACH**, w marcu 1904.

Stanisław Krywult — *prezes.*
Ignacy Horóbski — *sekretarz.*

Michał Gołąmb, (wiceprezes II.).
Tadeusz Kołomłocki,
Marceli Maternowski, (wicepr. I.)
Teofil Nartowski, (dyrektor).
Teofil Tadeusz Solski,
Józef Pawłowski, (skarbnik).
Dr. Stanisław Żędzianowski.

SPRAWOZDANIE KASOWE

za rok 1903.

Przychody.

Rubr.	poz		Kor.	h.	Kor.	h.
I.	1	Reszta kasowa	1790	15	1790	15
II.		**Zapomogi:**				
	2	Powiatowa Kasa Oszczędności	200	—	200	—
III.		**Opłaty za naukę gimnastyki:**				
	3	Rada szkolna krajowa	1600	—		
	4	Gmina miasta Wadowic	800	—		
	5	Uczniowie i uczennice Towarzystwa	492	—	2892	—
IV.		**Wpłaty członków i inne:**				
	6	Wkładki członków założycieli	20	—		
	7	Wkładki zwyczajnych członków	2703	96		
	8	Wkładki wspierających członków	27	20	2751	16
	9	Wpisowe członków	4	—	4	—
	10	Wpłata członków na należytość do związku	196	—	196	—
	11	„ „ „ „ „ okręgu .	37	20	37	20
	12	Za szafki szatni I. i II.	42	10	42	10
V.	13	Wkładki dobrowolne miesięczne członków	213	20		
VI.	14	Datki okolicznościowe	684	65	897	85
VII.	15	Zabawy, wieczorki, tańce, koncerta i t. p. .	398	32	398	32
VIII.	16	Teatr amatorski	166	50	166	50
IX.	17	Garderoba	88	70	88	
	18	Galerya	212	60	212	
X.	19	Pożyczki	—	—	—	
XI.	20	Z lokacyi kapitałów procenta	63	65	65	65
XII.	21	Zapisy dłużne sprzedane	30	—	30	—
XIII.	22	Zaliczki zwrotne: *a*) za światło	127	61	127	61
		b) za węgle	5	25	5	25
		c) inne	60	—	60	—
XIV.		**Z Oddziałów Towarzystwa:**				
	23	*a*) Oddział kolarski	64	20	64	20
	24	*b*) Oddział ślizgawki	8	60	8	60
	25	*c*) Komisya mundurowa	86	97	86	97
	26	*d*) Kręgielnia	395	42	395	42
	27	*e*) Lawn-Tennis	63	96	63	96
	28	*f*) Strzelnica	—	—	—	—
	29	*g*) Szermierka	101	—	101	—
		Do przeniesienia . .	10683	24	10683	24

Rozchody.

Rubr.	poz		Kor.	h.	Kor.	h.
I.	1	Wkłady na budowę Sokolni	3668	93	3668	93
II.	2	Utrzymanie budynku	180	08	180	08
III.		**Wydatki na potrzeby Towarzystwa:**				
	3	Płaca naczelnika	2120	—	2120	—
	4	„ woźnego z ubraniem i pomocnika . .	767	—	767	—
	5	Potrzeby przy ćwiczeniach gimnastycznych .	159	57	159	57
	6	Wydatki kancelaryjne, (druki, stemple do kwitów, porta itp.)	174	68	174	68
	7	Opał	252	67	252	67
	8	Oświetlenie	245	55	245	55
	9	Drobne wydatki gospodarskie	62	96	62	96
	10	Zakupno inwentarza	192	75	192	75
	11	Biblioteka	4	—	4	—
	12	Sprawy Sokole	120	50	120	50
	13	Należytość do Związku	163	—	163	—
	14	„ „ Okręgu	40	20	40	20
IV.	15	**Zaliczki** zwrotne	60	—	60	—
	16	„ Kręgielni	—	—	—	—
	17	„ Strzelnicy	—	—	—	—
	18	„ Ślizgawki	9	20	9	20
	19	„ Lawn-Tennisa	50	—	50	—
	20	„ Komisyi mundurowej	—	—	—	—
	21	„ Oddziału kolarskiego	—	—	—	—
		„ Szermierki	86	50	86	50
V.	22					
VI.	23	**Koszta urządzenia zabaw**	208	04	208	04
		„ **teatru amatorsktego**	70	60	70	60
		Spłata długów i procenta:				
	24	Spłata udziałów na galeryę	60	—		
	25	Wylosowane zapisy długów	660	—		
	26	Procenta od zapisu długów	122	40		
	27	Rata pożyczki hipotecznej	2372	—	3214	40
		Do przeniesienia . .	11850	63	11850	63

Przychody.

Rubr.	poz		Kor.	h.	Kor.	h.
		Z przeniesienia . .	10683	24	10683	24
XV.		**Odrębne fundusze:**				
	30	Fundusz imienia Dr. W. M. Gedla (datki) .	59	10		
		„ „ „ „ „ „ % narosły	6	23	65	33
	31	„ M. Cachlowej na sufit, zreal. książ.	67	30		
		„ „ % narosły	1	47	68	77
	32	„ malowania sali, datki	215	92		
		„ „ „ % narosły	5	36	221	28
	33	„ „ „ ze zreal. książ. .	267	49	267	49
	34	„ zlotowy *a*) złożono	12	10		
		„ „ *b*) % narosły	4	15	16	25
	35	„ „ podjęty z książeczki . . .	150	—	150	—
		„ zapasowy % narosły	1	90	1	90
	36	„ parkietów *a*) złożone	44	01		
		„ „ *b*) % narosły	—	73	44	74
	37	„ pensyjny % narosły	—	18	—	18
	38	Depozyt podjęty z pow. Kasy Oszczędności				
		a) w kapitale	600	—		
		b) % narosły	29	69	629	69
XVI.	39	**Rozmaite:** (bufet, odszkodowania, zwroty) .	650	93	650	93
		Suma dochodów . .	12799	80	12799	80

Rozchody.

Rubr.	poz		Kor.	h.	Kor.	h.
		Z przeniesienia . . .	11850	63	11850	63
VIII.		**Odrębne fundusze:**				
	28	Fundusz imienia Dr. W. M. Gedla lokacya	65	33	65	33
	29	„ malowania sali . . . . . „	3	96	3	96
	30	„ Parkietów . . . . „	5	04	5	04
	31	„ zapasowy . . . . „	1	90	1	90
	32	„ zlotowy . . . . „	91	58	91	58
	33	„ „ wydane	150	—	150	—
	34	„ pensyjny . . . . „	100	18	100	18
	35					
IX.	36	**Rozmaite:** (nabożeństwa, naprawy inwentarza	137	86	137	86
X.		**Pozostałość kasowa w gotówce dnia 31. grudnia 1903**	393	32	393	32
		Suma wydatków . .	12799	80	12799	80

Bilans końcowy za rok 1903.

Stan czynny:	Kor.	h.
Koszta budowy gmachu po strąceniu 1% na amortyzacyą	82738	90
Wartość gruntu	6243	60
Wartość inwentarza po strąceniu 5% na amortyzacyą	3918	41
Biblioteka po strąceniu 10% na amortyz. . .	109	44
Efekta: Obligi bratnich Towarzystw	60	—
Książeczki pow. Kasy Oszcz. w Wadowicach:		
Fundusz imienia ś. p. Dr. W. M. Gedla	153	37
„ zlotowy	41	45
„ zapasowy	44	05
„ parkietów	18	33
„ kręgielni	4	51
„ pensyjny	100	18
Gotówka w Kasie dnia 31/12 1903 na ratę hipoteczną, wylosowane obligi i procenta od tychże	393	32
	93825	56

Stan bierny:	Kor.	h.
Pożyczka hipoteczna w powiatowej Kasie Oszczędności w Wadowicach	36465	42
Udziały na galeryę	60	—
Zapisy długu zrealizowane	4742	84
Malowanie sali reszta należytości	2261	90
Majątek Towarzystwa	50295	40
	93825	56

Wadowice, dnia 31. grudnia 1903.

Prezes:
Krywult Stanisław.

Skarbnik:
Pawłowski Józef.

Komisya rewizyjna:
Malina Michał, Sowiński Roman, Sołtys Karol.

WALNE ZGROMADZENIE

polskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“
w WADOWICACH,

odbędzie się

dnia 19. kwietnia 1904. o godzinie $7^{1}/_{2}$ wieczór w sali „Sokoła.“

PORZĄDEK DZIENNY:

a) Odczytanie i sprawdzenie protokółu Walnych Zgromadzeń z 31. marca, 5. maja i 18. czerwca 1903 r.
b) Sprawozdanie z czynności Wydziału za rok 1903.
c) Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej i jej wnioski.
d) Wniosek Wydziału w sprawie utworzenia funduszu ubezpieczenia d. Naczelnika.
e) Wniosek Wydziału w sprawie wmurowania w wielkiej sali „Sokoła“ tablicy marmurowej celem uczczenia pamięci ś. p. d. Dr. Wł. M. Gedla.
f) Wniosek Wydziału w sprawie upoważnienia Wydziału do przyjmowania na członków osób z zawodu rzemieślniczego względnie niezamożnych a ćwiczących, za uwolnieniem od wpisowego i zniżeniem wkładki.
g) Wybór 3 członków Wydziału na 3 lata.
h) Sprawa rezygnacyi 4 członków Wydziału ewentualnie wybór członków Wydziału w ich miejsce.
i) Wybór 3 członków Komisyi rewizyjnej.
k) Wybór 6 członków Sądu honorowego i 3 zastępców tychże.
l) Wybór 2 delegatów do Związku i ich zastępców.
m) Wybór 4 delegatów do Okręgu i ich zastępców.
n) Wnioski członków.

Wrazie braku kompletu wymaganego statutem, następne Walne Zgromadzenie ważne bez względu na ilość obecnych, odbędzie się dnia powyższego o godzinie 8. wieczór w sali „Sokoła.“

Za Wydział:

Stanisław Krywult
prezes.

Ignacy Horóbski
sekretarz.